

unde să se pôtă repausa. Înfine, gășind o dumberă-vióră de arbori, alle quăror mari și desse ramurī făceà o umbră fórte plăcută, se culcarö sub dênșii. Amândoi aveà mare nevoiã de repausü. Scopulü cãllătoriei lor se împlinisse, consciința le erà curatã; prin urmare, acum puteà să dörmă liniștiți.

~~~~~

CAPITULUL XVII.

Cuibulü de papagalü.

Margarita și Anna, vëdënd quö cãllătoriü nostri întârđiã multü cu reînturnarea, merșerö spre întimpinarea lor, urmând țermii riului. Elle se temeà qua nu cum-va să li se fi întêmpatü vre-o nenorocire, saü să se fi rătăcitü în aste întinse deserte; ânsë îndatã se liniștirö, quând vëđurö pe bunulü Azorü allergând cu bucuriã la dênsele.

« Tata și Wilhelm catã să fiã în apropiere, đisse Anna; să mergem darö înainte. » Dupö quãte-va mînite, elle îi vëđurö venind, fiind-quö trecusserö din dreptulü unei stânci quare-i ascunsesse pînd aci.

Ei se îmbrăcișarö cu atãta affectiune, și-și făcurö atãtea întrebãri, qua cum nu s'ar fi vëđutü de mai multü anni. « Cum v'ați aflatü în lipsa nó-